

Preek I

Vanavond gaat het over de leeuwenkuil.

Ik moet eigenlijk zeggen: over twee leeuwenkuilen.

Twee? Ik zal uitleggen hoe dat zit. Eerst gaan we naar de eerste leeuwenkuil, die van Daniël. Laten we beginnen met eens even te kijken naar hoe zijn leeuwenkuil eruit gezien kan hebben. Koningen en machthebbers in die dagen hielden soms leeuwen of andere roofdieren. Altijd handig als je van je vijanden af moest...

Waarschijnlijk zaten die dieren in een ondergrondse verblijfplaats, zoals hier in Massada. Onze vicaris, Christiaan Baan, heeft deze plaatjes gemaakt. Je ziet het: een smalle ingang - een soort trappetje naar beneden en dan een grote ruimte...

Zoiets moet je je voorstellen bij leeuwenkuil.

Nu heb je de neiging om net te doen als de koning.

Aan het eind van het verhaal zien we hem straks snel naar de leeuwenkuil rennen om te zien of Daniël nog leeft. Dat is wat ook wij willen weten. Hoe loopt het af? Gebeurt er een wonder? Maar, weet je, in Daniël 6 gebeuren dingen die bijzonderder zijn dan redding uit een leeuwenkuil...

Hoezo dan?

Om je te laten zien waar het om gaat, moet ik je eerst iets vertellen over Daniël. Je moet weten dat Daniel op dit moment één van de belangrijkste mensen van het land is. Zeg maar: minister. En Daniël viel op als minister. Waarom? In vers 5 worden er drie dingen genoemd: hij was 'betrouwbaar'. Dat wil zeggen: hij kwam zijn afspraken na. Hij was 'niet nalatig', niet slordig. Wat hij deed, deed hij ook goed. En hij was niet corrupt...

Je kon hem niet omkopen...

Dat zet je wel even aan het denken zoiets...

Zou dat ook van jou en mij gezegd kunnen worden?

Ach, zeg je, maat dat is toch gewoon een kwestie van karakter.

Dat heeft toch niets met je geloof te maken? Zo ben je of niet...

Zeg dat niet te snel. Voor Daniël heeft het wel degelijk met zijn geloof te maken. Geloof gaat echt niet alleen over bidden en Bijbel lezen. Het gaat ook over wat je doet op school. Over je likes en dislikes op Facebook. Over wat je zegt tegen je vrienden.

Daniël is iemand uit één stuk. Maar weet je wat zo gek is: er zijn mensen - ook vandaag - die daar niet tegen kunnen. Kijk maar hoe dat werkt: stel er wordt iemand gepest in je klas. Wat gebeurt er met je als je het voor die gepeste jongen of meisje opneemt? Grote kans dat je zelf ook gepest wordt.

Je ziet dat ook in het leven van Jezus. Hij was pas echt iemand die goed was en goed leefde. Altijd. Overal. En toch werd hij aan een kruis gehangen. Omdat sommige mensen het niet uit konden staan.

Daniëls collega's zijn zulke mensen. Zij hebben een hekel aan Daniël omdat hij leeft met God. En daarom verzinnen ze een list om hem in de val te lokken. Ze gaan naar de koning en vragen hem om een wet uit te vaardigen, die gebiedt dat er 30 dagen lang alleen aan hem verzoeken gericht mogen worden. Kortom, deze wet maakt van de koning eigenlijk een god. Dan moet je als koning wel sterk in je schoenen staan. En dat staat koning Darius dus niet. Hij laat zich overhalen en ondertekent de wet. Een wet van Meden en Perzen. Dat betekende dat die wet niet veranderd kon worden.

Wat doet Daniël? Zegt hij: nou ja, een maand God niet aanbidden is niet zo'n probleem... Over een maand kan ik weer gewoon tot God bidden. Zo erg is dat niet! Nee, dat zegt hij niet.

Wat zou jij zeggen? Wat zou je doen?

Als je op vakantie bent met een groep vrienden?

Wat maken die twee weken nu uit? Bidden doe ik wel weer als ik thuis ben. Maar Daniël doet dat anders. Hij doet wat hij altijd doet: hij bidt drie keer per dag tot God. Hij kan niet zonder God! Hij bidt met open vensters naar Jeruzalem, staat er. Daar was de tempel van God. Een leven zonder God kan Daniël zich niet voorstellen. Maar dat kost wel wat. Dat kost hem heel veel zelfs...

Hij wordt in de leeuwenkuil geworpen.

Zoals het ook Fatima heel veel kostte... Haar leven zelfs.

Wat dat betreft, kost geloof in God en trouw zijn aan Hem ons niet veel. Maar ook dan is de vraag: welke keuzes maak jij?

Durf je een Daniël te zijn? Durf je trouw te zijn aan God?

Zelfs als je terecht komt in een leeuwenkuil?

Amen.

Preek II

Vanavond gaat het over de leeuwenkuil.

Ik moet eigenlijk zeggen: over twee leeuwenkuilen.

De eerste hebben we net bekeken. Maar in Bergschenhoek kennen we natuurlijk nog een leeuwenkuil. Het park hier vlakbij. En daar gaat het vanavond ook over. Nou, niet letterlijk over het park. Maar wel over ons leven: dat van jou en dat van mij.

Want wij hebben niet te maken met een echte leeuwenkuil.

En we hebben ook niet te maken met zulke vijanden als Daniël had.

En de keuzes in ons leven zijn natuurlijk niet zo extreem als waar hij voor stond. En toch... Denk nog even aan wat ik vertelde over Daniël. Hij was trouw, deed wat hij moest doen en hij was niet corrupt. Zo werd zijn geloof zichtbaar in zijn leven.

Maar ook in jouw en mijn leven wordt iets zichtbaar.

Stel: je hebt ruzie met meisje in je klas. Echt ruzie, bedoel ik.

Een tijd terug waren jullie nog vriendinnen. Maar dat is over. Nu kijkt ze je niet meer aan. Maar wat erger is: ze praat over je. Ze vertelt vervelende dingen over jou die niet waar zijn, maar weten die andere meiden veel... Maar, jij weet ook nog iets over haar! Toen jullie nog vriendinnen waren, heeft ze je iets verteld over haar thuis... Ze zou lelijk opkijken als je dat ging vertellen aan de meiden uit je klas. Je weet dat het eigenlijk niet kan...

Maar hé, zij vertelt toch ook leugens over jou??

Dan mag je toch ook wel iets terug doen?

Wat doe je in zo'n geval...?

Of stel: je moet een werkstuk maken voor school.
Niet alleen, maar met een stel anderen. En laat in jouw groepje nu net de 'stuur' van de klas zitten. Hij is niet alleen slim, maar werkt ook hard. Hij steekt er een hoop tijd in. Dat is wel een lekker idee natuurlijk, ook voor jou... Hoef jij wat minder hard te werken. Komt toch wel goed... Bovendien wil-ie een hoog cijfer. Kan hij toch maar het best het allemaal zelf doen. 'Wij zoeken er wel wat plaatjes bij...'.
Wat doe je in zo'n geval?

Daniël was betrouwbaar, deed z'n werk goed.
Hem kon je niet omkopen.

Ja, zeg je, maar weet je wel dat het echt niet opschiet als je zo leeft? Dan doe je echt niet mee in het gewone leven... Dat is leuk als je een wereldvreemde monnik wilt worden...

Loop nog even met me mee naar de leeuwenkuil.
De echte bedoel ik. De kuil waar Daniël in gegooid wordt.
Want wie staat er de volgende morgen te roepen naar Daniël?
Dat is koning Darius. Die nacht doet hij geen oog dicht en als het licht wordt, rent hij zo snel hij kan naar de leeuwenkuil. Hij noemt Daniël 'dienaar van de levende God'. Daniël's levensstijl was hem dus wel opgevallen! Niks geen wereldvreemde monnik! Hij wist dat je aan Daniël echt iets had! Dat je op hem kon rekenen. En dat geldt ook voor ons. Als je leeft met God, zul je ook dat zien!
Het leven is niet altijd een leeuwenkuil. God zegent je!
Juist ook in de keuzes die je maakt voor Hem!

O ja? Maar Daniël zit wel mooi in die leeuwenkuil.
Ja, maar hij was er niet alleen. Dat zegt Daniël tegen de koning. Er was een engel van God bij hem, die hem beschermde tegen de leeuwen. Dat wil zeggen: ook God laat merken dat Hij je zegent in de keuzes die je maakt. Voor Daniël liep het goed af. Voor Fatima niet. Maar denk nog eens aan Jezus. Voor Hem liep het ook niet

goed af. Maar juist door Hem en dankzij Hem mogen we weten dat God ons liefheeft en dat Hij ons vasthoudt, wat er ook gebeurt!

Weet je wat de naam Daniël betekent? 'Mijn God is rechter'. Dat is mooi om te onthouden. Het betekent dat niet het belangrijkste in je leven is hoe anderen over je denken. Maar hoe GóD over je denkt! Daar gaat het om!

Als Hij bij je is, dan is het goed.
Zelfs al zit je in de leeuwenkuil.
Welk van beide dan ook...
Amen.